

år to tredjedele af forskellen mellem den hidtidige leje og lejen i den anviste erstatningsbolig. Indfasningsstøtten ydes i en 10-årig periode med aftrapning efter det første år.

Samme ret til indfasningsstøtte har en lejer, som selv skaffer sig en anden udlejningsbolig, forudsat at denne efter kommunalbestyrelsens vurdering er passende.

Når husstanden har ret til en erstatningsbolig, hvad enten der er tale om en midlertidig eller permanent genhusning, har husstanden også ret til godtgørelse af flytteudgifter.

Ved midlertidig genhusning betaler kommunalbestyrelsen eventuel difference mellem hidtidig leje og lejen i den midlertidige erstatningsbolig, idet lejeren altid kun skal betale den laveste leje.

b) erhverv

Reglerne omfatter erhvervslejere.

Hvis lejemålet skal fraflyttes som følge af en byfornyelsesbeslutning, har lejeren ret til erstatning og godtgørelse efter reglerne i § 66, stk. 1-5, i lov om leje af erhvervslokaler mv. (bl.a. flytteudgifter, værdiforringelse af lejeren inventar mv. som følge af flytningen, værdien af driftsmæssige afskrivninger af installationer mv., som lejeren har udført, men ikke kan medtage uden væsentligt tab, driftstab, udgifter til sagkyndig bistand, godtgørelse for tabt kundekreds.)

Herudover kan lejere, som ikke skal fraflytte lokalene, men hvor ombygningen dog er så omfattende, at erhvervsvirksomheden ikke kan drives, mens arbejderne foregår, efter kommunalbestyrelsens vurdering få en godtgørelse for driftstab i den periode, hvor erhvervsvirksomheden ikke kan drives, ligesom der kan ydes godtgørelse til dækning af tab på inventar og installationer mv.

Lejere, som skal flytte som følge af en byfornyelsesbeslutning, men som selv inden fraflytningstidspunktet skaffer sig andre lokaler, kan efter kommunalbestyrelsens vurdering få en rimelig godtgørelse, der højst kan udgøre lejen af de hidtidige lokaler for en periode fra fraflytningen til det fastsatte fraflytningstidspunkt.

Erhvervslejere, som skal fraflytte, har ret til et tilskud på 75 pct. af forskellen mellem en rimelig leje af de lokaler, hvortil virksomheden flytter, og lejen i de hidtidige lokaler. Tilskuddet aftrappes efter det første år med 20 pct. årligt.

Til § 74

Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 156.

I *stk. 1* foreslås, at der kan klages til byfornyelsesnævnet over kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 64, stk. 2, 2. pkt., § 65, stk. 1-3 og § 67, stk. 2. Indbringelsen for nævnet kan kun ske, hvis beslutningen omfatter spørgsmål om forståelse af loven eller af en i medfør af denne fastsat bestemmelse.

Ifølge § 156, stk. 1, i den gældende lov kan nævnet tillige behandle klager, hvis beslutningen efter nævnets vurdering har almindelig interesse eller videregående betydelige følger for klageren. Her har byfornyelsesnævnene således adgang til fuld prøvelse af kommunens afgørelse.

Et udvalg vedrørende kommunale råd og nævn mv., som afgav rapport i maj 2003, har i relation til sidstnævnte prøvelsesadgang vurderet, at det i forbindelse med den kommende reform af byfornyelsesloven skal overvejes, om den eksisterende adgang til at klage over skønsmæssige afgørelser bør opretholdes.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har foretaget denne vurdering, og af retssikkerhedsmæssige grunde såvel i relation til den enkelte klager som i relation til andre, for hvem nævnets afgørelse vil have betydning, foreslås det, at adgangen opretholdes.

I *stk. 2* foreslås, at kommunalbestyrelsens afgørelser om erstatning og godtgørelse til erhvervsdrivende efter §§ 69 og 70 kan indbringes for boligretten.

Stk. 3 fastslår, at en række af kommunalbestyrelsens afgørelser efter dette kapitel ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det drejer sig om indfasningsstøtte til lejere, der genhuses efter § 67, stk. 1, om godtgørelse til husstande efter § 68, om godtgørelse til erhvervsdrivende efter § 71, og om tilskud til erhvervsdrivende efter § 72.

Til kapitel 9

Kondemnering

Til § 75

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 165.

Bestemmelsen i *stk. 1* vedrører bygninger, der anvendes til beboelse eller ophold. Det er først og fremmest ejerens ansvar, at bygninger ikke er sundheds- eller brandfarlige for personer, der bor eller opholder sig i dem.

Efter forslaget skal kommunalbestyrelsen i alle kommuner føre tilsyn med, at bygninger som benyttes til beboelse og ophold ikke ved deres indretning og beliggenhed er sundhedsfarlige eller brandfarlige. Der stilles ikke særlige krav til, hvorledes kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge sin virksomhed, herunder om kommunalbestyrelsen vil foretage periodiske til-